

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

SZERKESZTŐI IRODA:

Balmaz-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Félévre 8 frt. Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Baross és vasuti politikája.

Az osztrák-magyar államvasutár-ság, mely oly sok pénz vitt el Magyarországból Bécsbe és oly nagy tényezője volt magyarországi vasutai által a németesítésnek, megszűnt s Magyarországon ennek a társulatnak nincs többé mit keresnie. A szerződés, melyet a társaság magyar vonalait a magyar állam tulajdonába ment át, a társaság elnöke és alelnöke által aláíratott s Magyarországon osztrák-államvasuti többé nincsen.

Baross miniszter cselekedte ezt meg, Baross miniszter az érdem s azt hiszik, hogy ezen tényével még inkább emelkedett népszerűségben, mert meg is érdemli azt.

Még egy társaságot kellene kiküszöbölni az országból: a déli vasutár-ságot s akkor el lenne hárítva minden akadály a közlekedés teréről s vége lenne minden küzdelemnek, melyet a magyar közlekedési politika éveken keresztül vívott a szabádmazott vasuti nadályokkal.

Ha a déli vasutársaság vonalait sikerülne megváltani, akkor a magyar állam elmondhatná, hogy a magyar közlekedés minden útja felett korlátlan ur s nem kell oly érdekeket legyezgetnie, melyek Bécs felé gravitálnak és némely vidéket a szó-szoros értelmében kiszípoloztak.

Nagy áldozatokba kerül ugyan a magyar államnak az osztrák államvasutársaság vonalainak és magyar birtokainak megváltása, de ezen áldozatok bőven fogja kárpótolni a jövő és jelenleg is kárpótolja ama szabad mozgás, melyet a kormány a közlekedés terén kifejt, mert senki sem tagadhatja, hogy az osztrák-magyar államvasutársaság valóságos bilincs volt a magyar vasuti politikán.

Igen természetesen, hogy az osztrák vasutársaság vonalainak megváltása új intézkedéseket fog szükségessé tenni a vasutak üzemeltetése, felügyelete és kormányzása tekintetében s éppen nem árt, alaptalan hír volt az, mit napok előtt közöltek a lapok e tárgyban.

Valószínű, sőt bizonyos, hogy már legközelebb új beosztásokat fognak tenni a vasutak vonalait tekintetében, mert éppen ott nincs jelenleg üzemeltetése a magyar államvasutaknak, a hol a megvett vonalak gőcra van. Az üzemeltetéseket ennél fogva könnyebben mozgó közegékké fognak átalakítani, melyek, tekintve a vonalok szaporodását, a közlekedési és felügyeleti feladatoknak jobban megfelelendnek.

Az osztrák vasutársaság vonalainak megváltása tehát reformokat fog előidézni; de nemcsak ezért fontos Baross ez újabb művelete, hanem azért is, mert a szabádmazott társaság kiküszöbölése által a leggazdagabb és legtermékenyebb vidékeket nyerte meg a magyar államvasutaknak s ezen felül a kiküszöbölt társulat birtokaiban gazdag anyagtárakat nyert a vasuti építkezésekre.

A közlekedésre nézve pedig éppen nagy fontossággal bír ez államosítás, mert a zóna általános lesz a személy- és áruszállítás egyöntetűsége nyer, mi nagy hatással bír a kereskedelemre és a gyáriparra is. Az egyes belföldi vasutársaságok korántsem okoztak e tekintetben akadályt a magyar vasuti politika irányának és fejlesztésének, mert ezek egészen más feltételek mellett létesültek és létesülnek, mint létesült annak idején az osztrák állam és déli vasutársaság.

A magyarosodás szelleme is sokat nyer ez államosítás által, mert az osztrák államvasutársaságnál a hivatalos nyelv német volt, úgy, mint a délnél is az s az állam megváltása által egyszerre magyar szellemben fog települni a megvásárolt vonalakra.

Baross Gábor kereskedelmi miniszter mindenesetre nagy érdemet szer-

zett magának, hogy e kiváltságolt társaság uralmát Magyarországon megszüntette!

A póttartalékosok szolgálati kötelezettsége. A hadügyminisztérium fontos határozatot hozott a közös hadsereg póttartalékosait illetőleg. Az a kérdés merült föl ugyanis, vajon a póttartalékba áthelyezett és elbocsátásuk előtt ki nem képezett póttartalékosok, tekintettel az 1889-ik évi véderőtvényi átmeneti szabályzatra, kötelesek-e a póttartalékosok fegyvergyakorlatára bevonulni és tartoznak-e hadmentességi adót fizetni? Az első kérdésben a hadügyminisztérium olyképen határozott, hogy tekintettel a véderőtvény harmadik szakaszának második bekezdésére, mely szerint a póttartalék nyilvántartásából, ennek állományába beosztandó védőkötések a békében való kiképzéstől és a periodikus fegyvergyakorlatoktól mentek, azon körülmény, hogy eme kötelesek közül egyesek még az 1889. évi törvény életbeléptetése előtt katonailag ki voltak képezve, az idézett törvényes határozományt nem változtatja meg. A véderőtvény 2. része utolsó bekezdésének 37. §-a, valamint a fent idézett III. szakasz 2. bekezdésének 3-dik pontja csupán ama védőkötésekre nyer alkalmazást, kik az új véderőtvény életbeléptetésekor már a póttartalék állományához tartoztak és katonailag ki voltak képezve. A hadmentességi díjra vonatkozólag a hadügyminisztérium azt felelte, hogy ennek elbírálása nem tartozik a katonai hatóságok hatáskörébe.

A vármegyék hivatalos közlönyei. A vidéki lapok legnagyobb része a közigazgatási törvény 25. §-ával foglalkozik, mit a közigazgatási bizottság nem tartott méltónak arra, hogy ezt tüzetesebben tárgyalja. A 25. §-tudvalevőleg arról intézkedik, hogy minden megyében hivatalos „Vármegyei Hivatalos Közlöny” szerveztessék. Ennek az intézkedésnek politikai háttere van, mely nem egyéb, minthogy a vidéki ellenzék sajtó bizonyos jövedelmi forrásoktól fosztassék meg, melyből eddig helyell-közvetlenként nyerték bevételei voltak, s ezzel a lap szellemi részét is lehetett emelni. A törvényjavaslat intézkedése a vármegyei sajtó egyenes tönkretétele és célja minden kindőzés dacára nem egyéb, minthogy a szabad szóra lakot tegyenek. A közigazgatási bizottság tárgyalásainak meg kellett volna nyugtatni a vidéki sajtót, és még most is keresztül vihet az úgy a hogy a vidéki sajtó érdekei követelik.

Politikai hírek.

Uj főispánok. A hiv. lap mai száma a következő két főispáni kinevezést közli: A belügyminisztérium vezetésével megbízott magyar miniszterelnök előterjesztésére: báró Apó Gábor, Háromszék-vármegye alispánját Nagy-Küküllő-vármegye főispánjává kinevezem. Kelt Bécsben 1891. évi június hó 1-én. Ferencz József, s. k. Gr. Szapáry Gyula, s. k. — A belügyminisztérium vezetésével megbízott magyar miniszterelnök előterjesztésére: gr. Bethlen Pál Beszterce-Naszód-vármegye főispánjává kinevezem. Kelt Bécsben, 1891. évi június hó 2-án. Ferencz József, s. k. Gr. Szapáry Gyula, s. k.

Kilépés a szabadelvű pártból. Id. Teleki Domokos gróf a szabadelvű párt elnökehez, b. Podmaniczky Frigyeshez intézett levelében kijelenti, hogy a közigazgatási javaslat miatt kilép a szabadelvű pártból.

Reggeli ülések a képviselőházban. A képviselőházban, mivel a töléseket mindig a déli órákban, a legnagyobb hőségben, s ezenfelül még rosszul ventilitált teremben tartják, mint a „M. H.” írja mozaigom indult meg, hogy a képviselőházi töléseket alkalmasabb és hűvösebb időben tartassák. A képviselők közül többen az éjszakai parlament ülés mellett kardoskodtak, mondván, hogy az angolok, kikre olyan nagyon szeretnek hivatkozni a tisztelt házban, szintén éjszakai üléseket tartanak. Nagyon sokan azonban hajnali órák mellett vannak s azt ohajtják, hogy az új ház reggel 7 órából 11-ig tölészen. Mikor már nagyjából látszott, hogy ennek az utóbbi időpontnak van több pártolója, megkérdezték Szapáry Gyula gróf miniszterelnököt, vajon van-e kifogása eme tervezett változtatás ellen. A miniszterelnök kijelentette, hogy belemegy a változtatásba ha a többség, ohajtja. A mérsékelt ellenzék

szintén hozzájárul. Irányi Dániel, a függetlenségi és 48-as párt elnöke pedig azt mondta, hogy szintén hajlandó a változtatást elfogadni, hanem előbb a kérdést a pártja elé viszi. A képviselőházban Krajcsik Ferencz kezdte meg az aláírási ívek körözését, s utóbb még több iv járt kézről-kézre, s ezeket a képviselők olyan számosan írták alá, hogy máris bizonyosnak látszik a változtatás elfogadása.

A harmas szövetség megújítása. A „Figaro” jelenti Rómából, hogy a harmas szövetség megújítását illető szerződést ott vasárnap aláírták. Az új szerződés csak csekély módosítást tartalmaz; a kölcsönös kötelezettségek pontosabban vannak körülírva. Ha a szövetséges hatalmak közül az egyik egy másik hatalmat megtámad, a másik két szövetséges nem köteles segílyt nyújtani: az esetben azonban, ha megtámadva lesznek, a három nagyhatalom egymást támogatja.

Az osztrák-magyar államvasut magyarországi vonalainak átvétele az állam közegei által, mint az „O. E.” értesül, már tegnap megkezdődött. A leszámlolás a folyó évre nézve minthogy a szerződésnek visszaható ereje van, 1891. január 1-től kezdődőleg fog megjelenni.

Nemzetközi szállítási jog. A nemzetközi szállítási jogra vonatkozó berni egyezményt e héten nyújtják be egy nálunk, mint Ausztriában a parlamentnek. Ezenkívül törvényjavaslatot is fognak az országgyűlés elé terjesztetni, a kormányának felhatalmazása végett, hogy a vasuti üzletszabályzatot, a nevezett egyezmény következtében szükséges változásokat, mely célból egyrészt Ausztriával, másrészt Németországgal pozitív eredményt már tárgyalásokat folytatott, megtehesse.

Országgyűlés.

(Saját tudósítónktól)

Budapest, június 9.

Zajos helyeslések, sürd taps: Beöthy Ákos beszél. A Házban nincs érdekesebb alakja ennél a sztrke ruhájá, sztrke fejű, sztrke szakállu emberrel, aki külsőségeiben merő sztrkeség, csupa igénytelenség. — Még szónok adományai sincsenek. A hangja is sztrke; alig van valami modulációja. És ez a csupa sztrkeség a Ház legeszebb, legtanultabb, legmélyebben gondolkozó tagja. A közigazgatási vitában már mondottak fényesebb szónoklatokat és bizonyára még fognak mondani; de szellemesebb és élesebb kritikát alig várhatunk.

Beöthy hive a közigazgatás államosításának; de a kormány javaslatát általános-ságban is visszautasítja. Senki olyan alaposan, akkora meggyőződéssel nem világította meg ott, hogy a közigazgatás államosításáról s a vármegyei önkormányzat rendezéséről szóló javaslat egyáltalán nem adminisztratív, de politikai kérdés. A javaslat burkolt szelleméből mutatja ki, hogy a javaslat csak a kormány hatalom gyarapítását célozza bizonyos objektívnek nevezett argumentumok és ürügyek czége alatt. Az nem vitatható, hogy az államnak joga van feltétlenül rendelkezni közegeivel; de akkor élesen kell distingválni az államhatalmat a kormányhatalomtól. Nálunk az állam nem hatalom, nálunk az államhatalom nem érdeklenk; a kormány hatalmas, de törekszik hatalmasabbá lenni minden áron, olyan úton-módon is, a melyek veszélyeztetik a szabadságot és meghamisítják a parlamentárizmust. A kormány, mely 15 év óta elveiben és tagjaiban nehányszor kicserélődött; de megtartotta a szabadelvű jelszót és megtartotta a hatalmat, a véderővitát nem gondolt az adminisztratív kérdések megoldására. Mire vall az, hogy a véderővitát a közigazgatás nem volt égető kérdés? Arra, hogy a kormány az adminisztratív rendelkezésével nem jó kormányzatot akar beállítani; de hatalmát akarja nem csupán megtartani, de gyarapítani a külsőben álló országos választások alkalmával. De különben is az államosítással nem operálni akarja a kormány a közigazgatást, mert meghagyja a főispáni intézményt, a mely intézményben a formában, a melyben a parlamentáris aera alatt fönállott, a kortes eszköz volt, megromtotta az önkormányzatot hatalmi, jobban mondva párt politikai érdekekből. Ebből az

intézkedésből világos a cél. Az új intézménybe beviszik a romlás kovászát, mert az új intézmény nem akar egyebet annál, hogy a kormány mindenható legyen.

Arra, hogy akár egy párt domináljon örökké. Akár egy időleges kormány mindent végrehajthasson, a mit csak akar, van-e szükség akár az államnak, akár a parlamentárizmusnak? Az a párt, mely 15 év óta vezeti a kormányt, szellemével megmetyelete az ország közvéleményét, az élő és eleven érteket a közdolgozók iránt megölve, plántált közönyt és utilitárizmust. Ez a javaslat, a melynek intenciójával föl kellett volna háborítania a független gondolkozást, közönnnyel, sőt szolgia bökkekkel fogadtatott.

Ez a körülmény napnál világosabban bizonyítja, hogy a közszellem elposványodott, hogy ezt az elposványosodott közszellemet dermedtségéből csak katasztrófa rázhatja föl. A kormányzati rendszer pedig megtesz minden lehetőt arra, hogy a katasztrófa kikerülhetelenné váljék, és a lehetőségig borzalmas peripetiák között játszódjék le.

Erre egy rövid szűz beszéd következett, mondta Sovágó Gábor és hévvel utasította vissza a törvényjavaslatot. A Hójtys Pál beszédében szélesen fejtegeti a javaslat szabadságellenes intencióját, csak a kormány-szekerét toló bourgeois-bölcséséget. Megvilágítja a javaslat genezist, midőn, hogy szavait idézzem, a belügyminiszter és államtitkára fejüket összedugván kisdögték a közigazgatás államosításáról s az önkormányzat rendezéséről szóló javaslatot, a melyről nem átalják hirdetni, hogy jobb és tüdősebb intézmény annál a mit apák szinte ezer év alatt a sztrkség s a nemzet geniaza szerint fejlesztettek ki. Keresi a logikát abban, hogy a kinevezés által megakarják szüntetni a nepotizmust, a protekciót, mintha a miniszter nem volna a befolyásolható és ha befolyásolható, a protekció e formája, nem volna károsabb annál, a miért most a vármegyét halálra szentenciázzák. Maga sem lát egyebet a javaslatban ama szándéknál, hogy a tisztviselők kinevezése által a kormány biztosítsa a maga parlamentáris többségét, hogy hatalmát állandósítsa, hogy a parlamentárizmus esélye alatt absolutizmust honosítson meg. Ezért hazafias kötelességet teljesít az a párt, mely az önkormányzatot, mit az alkotmány és a szabadság még egyetlen érvényben levő biztosítékát a parlamenten belül és kívül egyaránt, minden loyális eszközzel körömszakadtáig védi. Jobban leplezett, csalfább vigyáztával hivalkodó reakciónáriuszirányzat nem tört még az alkotmány ellen úgy, mint az, a mely a közigazgatás államosítása s az önkormányzat rendezése szerény palástjával takargatja magát. Ez a javaslat a tisztviselőből csinált szolgát; ez a javaslat a független polgárokat törvényes ortalom nélkül cserébe adja a lakajok arczátna szarnokságának.

(—)

A „Ház” felosztása.

A ki ismeri a pártok benső életét s beavatott szemekkel tekint a politikai helyzet zavarába, régóta tisztába lehet önmagával, hogy az a természetellenes helyzet, mely a titkos elégedetlenségek és a divergáló vélemények hátterében lappang, sokáig már fön nem tartható. A pártélet összetartó kapcsolatainak benső ereje megazult, s inkább formai kényszer mint organikus erő tartja azt össze csupán. A jövő bizonytalanságától való ösztönszerű félelem, mely látja a komplikációkat, de a helyes kibontakozás útját még nem sejt.

A kormánypártban sem a vezetés egy-sége, sem az összetartozóság tudata nincsen meg. Nem alkot tömör, egységes testet többé, hanem érdekközpontokban összpontosul. Mérélegelik az erőket s mivel tisztán vem látnak, meg van bénítva mozgás-szabadságuk. Ez a párt az az új Leviáthán, melynek teste folyton hullámozik, de a melyről nem tudja senki, hogy gerinceinek melyről gyűrűje fog legmagasabbra emelkedni. Megtapsolja Tisza Pistát, megjeljen Szapáryt, ovációkat csinál Szilágyinak, s ugyanabban az időben kész Apponyival káczérkodni. Mert hát a jövő bizonytalan, s abból a gomolygó tömegből, mely ott küzd a kulisszák hátterében, nem tudni, hogy ki kerül fölül.

A mérsékelt ellenzék vajudása szánsal-masan nevelteséges. A hosszú küzdelem siker-telenségében kimerülve szeretne megpihenni még a szülés előtt. Várakozó állást foglal el, hogy odavesse végre a súlyát, a hol a mérleget fölbillentheti.

A közjogi ellenzék kontroverziáját el-némította a szönyegen levő közigazgatási javaslat. Egyesítette őket ideiglenesen a közös törekvés, a melylyel a javaslatot akarják megbuktatni. Érzik, hogy élet-halál harczt küzdenek, mert ha az adminisztratív államosítás a választási visszaélések garanciái nélkül fog keresztül menni, a függőben tartott érdekek hivatalos apparátusa a gyon fogja nyomni az egész pártot. Irányiékkel együtt Ugronékat is ki fogja irtani.

Ez az oka, hogy a szélsőbal mereven ragaszkodik a obstrukcióhoz s olyan naiv ember nincs a házban, a ki tisztában ne volna azzal, hogy ebből a javaslatból törvény lenni nem fog.

Nem tres fenyegetés akar ez lenni, hanem oly súlylyal bíró tény, a mely ellenében a kormány egy új kártyát látott szükség-senek kijátszani. Már is suttogják titokban és a folyosók homályában a bizalmas jelszót: „Föl fogják oszlatni a házat.”

Ezt a hírt meghitt körben nyíltan kolportálják a következő megokolással:

„Szapáry a koronát biztosította, hogy a közigazgatási javaslatot feltűnő nehézségek nélkül fogja keresztül-vinni. Miután azonban érzi, hogy obligátóját a házzalbenem válthatja, júliusban a korona föl fogja oszlatni a házats az új választás szeptember hó végén fog megejtetni, hogy a költségvetés és a delegáció-nálist tárgyalások még ez év végén befejezhetők legyenek.”

E fenyegetéssel szemben azonban kész volna alut kötni a közjogi ellenzékkel oly formában, hogy ha a törvényjavaslat általános tárgyalását meg nem neheztik, akkor a részletes tárgyalást hajlandó volna elhalasztani a ház ülésait a nyári szünetidő alatt elnapolni.

A szélsőbal azonban nem akar bele-menni az egyezkedésbe. Szerintük a pártnak érdekében áll a dolgot a végletekig vinni, mert a ház fölőslatásával csak ő nyerne. A választás és önkormányzat hatalmas agitáció-nális fegyver lenne a kezében s a kormány-párt zavaros helyzete még jobban növelné kilátásait.

Azt hiszik, hogy egy új választás határozottan megbuktatná Szapáryt, mert a szélsőbal mellett nemcsak Apponyival kellene leszámlolnia, hanem a disszidens kormánypártiak elnyomása mellett még arra is kellene tekinteni, hogy a Tisza-csoportot meggyérítse. Ot vagy hat pártárrnyalattal kellene megküzdeni egyszerre a nélkül, hogy a kellő konnexionök s egyéb választási segédesszközök rendelkezésére állanak.

Az ellenzék a ház fölőslatását azért nem tekinti komoly dolognak. Sőt némelyek arra hivatkoznak, hogy ez a dolog alkotmányellenes lenne már csak azért is, mert az 1848. IV. t.-cz. határozottan kimondja, hogy az utolsó ülészak föl nem oszlatható addig, míg a ház az évi költségvetést le nem tárgyalta. Csakhogy ez az ellenvetés, azt hisszük, egy kissé fikciózus dolog, mert az 1867. X. t.-cz. 6. §-a az előbbi törvényt oda módosítja, hogy a költségvetésnek az utolsó ülészak évének bezártaig kell tárgyalatni. Már pedig a ház fölőslatása után egy új választás okt. elsőjére rendelkezésére bocsáthatná az új háznak a budget-javaslatot, hogy ugyanazt még az év végéig letárgyalhassa.

Bárhogy álljon is azonban a dolog, a ház fölőslatását beavatott kormánypárti körök is valószínűnek tartják. Azt hiszik, hogy nem csupán a helyzet kény-szere utalja erre Szapáryt, hanem ez magának a koronának lenne az ohajtása.

M. H.

Reform a szerzetekben

A szerzetesek rendszabályainak a régi középkoriak mederéből való kiaknázása és az újkor élet közepébe intézmény gyanánt való behozatala élénken foglalkoztatja az összes szerzetes rendeket.

Most ugyancsak a ferenczrendiekéről van szó; csak velük kezdett meg az ascetikus életre való kényszerítés, de mindenki tudja, hogy ez csak bevezetés, csak kóstoló, csak próba, mert okvetlenül rákerül a többiekre is a sor, ha az ellenállás, a nemzeti génuszra való hivatkozás a kísérletet csirájában agyon nem fojtja.

Annai bizonyos, hogy erre a kihívó föllépésre semmi szükség nem volt. Magyarország apostoli önállóságában megkövetelhetné, hogy hasonló intézkedésekkel ne "bolygassák" erkölcsi és vallási egyensúlyát. Nincs szükségünk oly körülből eredő határozatok proklamálására, melyek nemcsak viszonyainkat nem ismerik, de felvilágosodás, műveltség és tudomány dolgában rendkívül hátra vannak a mi szerzeteseinktől. Mindenki tudja, hogy a közéletben ugynevezett barátságosabb Olaszországban és másutt is a külföldön nem valami jeles elemek veszik föl. Nagyon is sok selejtes, züllött, peregrinus elem jut azokba a zárdaiba, ahol az asketizmus, mint látszat, igen szomorú stíledést és visszataszító erkölcselenséget takar.

Nálunk egyes kivételektől leszámítva, a rendi, házi és szerzetesi viszonyok egészen mások. Előnyösebbek még a kolduló szerzeteknél is a koldulással járó visszasszágok dacára. Még csak össze sem hasonlíthatók a teljesen elmaradt, a sötétségig bigót, műveletlen, durva külföldi szerzetesek a mieinkkel, a kik társadalmunkban szímet tesznek, igen sokszor kiválnak, s a közbecsülésben is közelében tűndözöknek. És ezt a felvilágosodás, haladás, szabadság és hazafiság ama vezéreinek köszönhetjük, melyek a mi zárdaink falai közt épp oly otthonosak, mint iskolákban és tűzhelyeinknél.

Ezt a csaknem eszményi viszonyt lerombolni annyi, mint merényletet intézni Magyarország társadalmi életének rendje ellen.

Soha Rómában a kísérletnél tovább nem jutottak volna, ha Simor hercegprímás él, a ki egy perezig sem késztet utját vágni a tervnek, mint az fölmerült. A primási szék üresedését használják fel, hogy a visszaesést rendszer gyanánt ültessék be szerzetesünk életébe.

A szerzetesi életrend szigorításának kérdése is olyan, mely egy eszes és erélyes primás által a napirendről rég levetített volna, míg most egy püspök sem avatkozik bele, mert mindenik főpásztori köpenyét véli fölcseserlhetőknek a hercegprímási biborral, s így fél Rómának érzékenységét felkelteti. Egyébként pedig az állapot, melyben annyi a lealázó meghunyászkodás, annyi a fölfelé a kapaszkodó szolgáltság igazán napnál fényesebben igazolja, mily égető szükség van a kath. autonómia.

Tűzvész Debreczenben.

Debreczen, június 8.

Debreczen lakossága nagy izgalomban van. Az István-gőzmalom, az ország egyik legnagyobb iparvállalata, mely a külföldön is segített a magyar liszt jó hírnevét föntartani, s a mely talán a második gőzmalom, mely Magyarországon épült, este kigyulladt, s most merő lángokban áll.

A tűz a négyemeletes raktárhelyiség padlásán keletkezett, s rémes gyorsasággal terjedt. Egy órai égés után a pusztító elem olyan iszonyatos erővel tört ki, hogy a tűzoltók alig mehetek az épület közelébe. Csak jókora távolságból lövelhették a vizsugarakat a lángtengerbe, de csaknem kárbavesztett minden igyekezetük, — a tűzet nem tudták megfékezni, a rengeteg épületet nem lehetett megmenteni.

A raktár padlása csakhamar leégett, s a felhalmozott sok ezeret erő termény és liszt iszonyu lángokkal égni kezdett. Tíz óles lángkék csapkodtak föl a levegőbe, vesztélyeztetvén a közel szomszédságban levő két nagy malomépületet is. Szerencsére teljes szélcsend van, s így a lángokat meg a perjét nem röpti messzire a szél.

Az egész város lakossága künn volt a tűznél s a ki csak tehetett, derekasan segített a nagy erőmegfeszítéssel dolgozó tűzoltóság. A szinte emberfeletti munkának köszönhető, hogy éjjelkor a két malomépület megmentettnek tekinthető.

A négyemeletes rakházépület azonban, s mindaz a sok termény és liszt, a mi benne volt, teljesen elpusztult. Az épületből nem menthettek meg egyebet, csak az üzleti könyveket.

A lángokat még most éjjelutónra se tudták teljesen elfojtani, a nagy hőség türesen égnek meredő kőfalakat felténi lehet a bedőléstől.

A kár legalább 200,000 frt, azonban a malom természetesen biztosítva volt összesen 800,000 frtra.

A debreczeni "István-malom" a bpesti hengermalom után a legrégibb ilyen nagy malma az országnak. 1843-ban alapították és azóta mindig becsülettel állotta meg helyét. Legnagyobb vidéki malma volt az országnak mely a külföldre is sok lisztet szállított.

Az István-gőzmalom társaság alaptőkéje 370,200 frt, 3702 darab 100 forint részvényben, 1885—1889-ben 20, 15, 20, majd ismét 15 forint osztalékot fizetett, részvényesei leginkább debreczeni tőkepenzesek, úgy, hogy részvényeit a tőzsdén nem is jegyezték. A malom mintegy ezer családnak adott kenyeret.

Szabadalmazott család.

Magyarország első sorban mezőgazdasággal foglalkozó és abból élő országa! s úgy érthető, hogy a legtöbb szédelésű áldozatul a mezőgazdaság semeljük ki a szélhámosok, a tözsedé-műveletek kiválték alkalmasak arra, hogy a legkörülmönfontabb szédelés, sőt nyilvános csalás útján szédjék rá különféle "bankárok" a mezőgazdákra.

Kik ezen bankárok? Hát bizony legnagyobb részük oly szédelő, a ki néhány száz forinttal indítja meg üzletét, a melynek a hangzatos "bankház" elnevezést adja. Nemesak a papír türelmes azaz elttitri hogy mindenféle badarságokat is firkáljanak rá, hanem türelmesek a bolti táblák szintén; s így a fenytáblából készült czégtábla elttitri, hogy ráfessék a kézzelfogható hazugságot: "bankház".

Korunkban, szerfölött sajnós! virul a szédelés; tehát ily előkészületek is elégségesek két leánynak minden tekintetben jó nevelést adjon.

Mind a kettő nagy volt már midőn ő meghalt s az általa adott elnyújtott hasznokra fordították; de miután az öreg kisasszony jóvedelmének szinte fele életjáradék volt, csak azt a kis csemetét hagyhatta nekik melyben lakott, s három ezer forintnak a kamatját.

Midőn a nényük halála után vesztésük első fájdalmán túl voltak, a két leány megbeszélte a dolgot s elhatározták, hogy bármily kevés a jóvedelmük, szerény igényüket ki fogja elégíteni; s bár mi történjék együtt fognak maradni.

Egy kis csemetét fogadtak, egy vidám, tanulmányi jóindulatu kis leányt, a ki épen akkor jött ki a falusi iskolából. S miután a szomszédok mind szívesek és figyelmesek voltak, elég boldogan megélték.

De egy idő múlva Meta érezni kezdte azt a szűk összesorított életet, melyet folytattak, sőt néha még Flóra is hajlandó volt zúgolódni, ámbar, miután több józan esze volt mint a hugának és kevesebb bátorsága, okosabbnak gondolta a barátrólgyi biztos menhelyben megmaradni, mint a nagy világba kimeenni, hol annyian szerencsétlenné lettek.

De a Meta heves természetét nem lehetett féken tartani, s bár látszólag régi nyugalomát visszanyerte, csendesesen dolgozott azon ezél felé, melyet kitűzött magának. Egy reggel, miután a kapuzó szaladt, hogy a levélhordóval találkozók, ragyogó arccal jött vissza, s egy levelet dobott a Flóra ölébe.

— Olvasd el, — mondá visszafojtott diadalal; és ne szíj meg! — A Times híradási rovatához folyamodtam.

— Oh, Meta — és te egy szót sem szölvöl nekem róla!

sek arra, hogy mihamarabb kerüljön a "bankház" furlanggal felállított csapdájába kövér zsákmány. Ezen "vadfogás"-nál a hírlapi hirdemények játsák a vadat csalogató sip kerítő szerepét, — még pedig nagy sikerrel.

Igy kerítik a szerencsétlen áldozatokat a tözsedejáték számára, melynél közveszélyesebb hazárdjáték nincs.

A szerencsésjáték feltétlen ellensége vagyok; nem méltó az emberhez, hogy oiy szenvedély rabja legyen, a mely kizárólag a véletlentől függ.

A szerencsésjátékot azért is csapásnak tekintem az emberi társadalomra, mert — nemzetgazdasági szempontból véve — voltaképpen a nyereségre a szerencsésjátékban veszélyesebb az emberi társadalomra, mint a vesztés. Ugyanis a nyereségre a munkáról; szűnet nélkül légvárakat épít a legtöbb esetben élvekre pazarol.

Szapáry Gyula gróf nemrég bocsátott ki belügyéri rendeletet a játékszenvedély apaszására: Törvény helyett noha, alkotmányos államban egyedül ily módon szabad az örendelkező polgárok cselekedeteit, a melyek másokat nem károsítanak, korlátozni, belügyéri rendelettel tiltotta el a löversenyfogadások közvetítését. Amde ép az ellenzék szűlte a miniszterelnök jótakaró rendelete: a játékszenvedélyt fokozta Bécs nagy előnyére.

Szapáry Gyula gróf nem látja a bécsi lapok tözsedejátékra csabító közleményeit és hirdeményeit sem.

A bécsi lapok, ad majorem gloriam polgártársainkat a tözsedejátékra, — még pedig nemcsak úgy, hogy egy-másik "bankház" (váltaképpen a nyomorúságos pénzváltó-cég) ajánlkozik 200—300 forint födözött mellett az illető megbízó számlájára tözsedekötést eszközölni persze! busás ügynöki díj s különféle bizományi díjak fölszámítása mellett: hanem olyképpen, hogy a bécsi "bankházak" csak 10—25 forint lefizetése ellenében is kötnék az illető számára tözsedekötést. Ugyanis, hogy a legesekélyebb pénzösszegekkel rendelkezőket is "becsapassák", megcsalassák, ily "bankházak" képzelték leghangzatosabb jelzők alatt "résztvényitársaságok"-at állítanak össze tözsedejátékra.

Egy-egy ily részvény ára 10—25 forint azaz oly csekély pénzösszeg, a melyet csaknem minden iparos kereskedő, szabós gyármunkás kishiválnok és más "kis" emberek is képesek szájuktól elvonni s a bécsi lapok léprevalásának engedve, bizonyos bécsi "bankházak" tulajdonosainak telhetetlen zsebébe juttatni.

Az ily részvényitársaság tőzsedé megbízások (recte: tözsedejáték) részére betéteit a kezelő "bankház" a lehető legrövidebb idő alatt kezeli, még pedig olyképpen sikasztja el, hogy még Szilágyi Dező és az összes magyar bírák és államügyészek sem képesek az osztrák törvényekben oly törvényezikket felfedezni amelynek alapján a "derék" (??? bécsi bankház) "főnökét" felelősségre vonhatná.

Vakulj magyar! ez a bécsi lapok jelszava mely nekik honunk kárára busás jóvedelmet biztosít.

És Szapáry Gyula gróf a ki a játék szenvedély korlátozására belügyéri rendeletet bocsátott ki! Hát bizony eddig ő sem bátorkodott föllépni a bécsi lapok erkölcsmetélező, honunkat kiszorpolozó, a képzeltető leghazárdabb játéka csabító, sőt nyilvános csalást dédelgető eljárása ellen.

RUSTICUS.

Tanügy.

Dicsőszentmárton június 5

A "kisküklő" megyei általános tanító egyesület" folyó év június hó 2-án tartotta meg évi rendes közgyűlését, melyen a tagok nagyszámban jelentek meg. E közgyűléssel

— Mert tudod Flóra, te annyi ellenvetéseket tettél volna, igyekeztél volna számdékomról lebeszélni és elijeszteni és hidd el jobb lesz ha saját tetszésre hagyva megyek a magam útján. — Édesem, ha nem leszek boldog, mindig vissza jöhetek hozzád, s lehet, hogy akkor hálával fogadom ezt a csendes béke révét, melyet most megvetek; de én jónak látom, hogy ezt a kísérletet meg tegyem.

— Én gyűlölöm a kísérleteket! — kiáltá Flóra a testvérehez hasonló hevességgel. Rendesen rosszul végződnek.

— Én pedig gyűlölöm ezt a tespedést, — volt a titelmentlen válasz — mely rendesen szerencsétlenül végződik; mert —

— "A Sátán rossz művére."

— Meta, mikor te idézéseket keresel oltalmat, azért teszed, hogy gyanog okoskodást támogasd, — mondá Flóra; de látom hogy el van határozva, s az ellenmondás csak erőssítene szándékodat.

S Flóra a levelet kezdte olvasni. Egészen bevezette az olvasást, mielőtt valami megjegyzést tett volna, és ekkor egyszerre azt mondá;

— Dashwoodné eléggé elfogadható asszonynak látszik.

— Nagyon szívélyesen ír. — Talán azt akarod mondani, hogy ömlengően; miután nincsenek saját leányai, fiataloságot s egy kis vidámságot ohaít unalmas falusi házban látni; de a fiáról nem szöl semmit.

— Valószínűleg azért mert azt gondolja, hogy azokkal nincsen semmi dolgom; látom édesem, hogy én az ő társalgója leszek.

— Hm! mondá Flóra, aki valami olyan okért, amit nem tudott megmagyarázni, a Dashwoodné levelének a hangjával nem volt megelégedve.

kapcsolatosan rendeztetett az iskolánk egyik nagy termében tanszerkiállítás is

Elnök Kovács Elek ev. ref. esperes a közgyűlést tetszéssel fogadott beszéddel nyitotta meg.

Azután megyénk tanfelügyelője Horváth László szólalt föl köszönetet szavazván elnöknek, Gyöngyössi István igazgatónak a tanfelügyelet megalkotása s fenntartása körül kifejtett működéséért, s ígérve a tanítók érdekeinek meleg pártfogását.

Olvasatik a királyi tanfelügyelő 748 számú leirata, melyben a tanfelügyelet felhívja oda hatni, hogy az iskolákban ugyanazon tankönyvek használtságának. Áttétetik az állandó választmányhoz.

Jegyzőkönyv felolvasatván, javításokkal hitelesítették.

A titkári jelentés éljenzéssel vétetett tudomásul, s egész terjedelmében jegyzőkönyvre vétetni határozottat.

Pénztáros jelentése tudomásul vétetvén.

A gyagásy Sándor felolvasása következtet az "emberi nem állítólagos elsatnyulásáról" mely érdekes és tanulságos dolgokat foglalván magában, a tagok figyelmét folytonosan lekötve tartá, miért is a gyűlés felolvasónak jegyzőkönyvi elismerését nyilvánítja és köszönetet szavaz.

Muzsnai József ismerteti Csizmadia Aladárnak az osztaltan népiskolák számára irt tankönyvét. Áttétetik az állandó választmányhoz.

A "Tanszerkiállítás" megtekintése következtet. Nyárádi Dénes ismertette a kiállított tárgyakat és tartott részletes előadást, miért is előadónak, és a tanítókarnak a kiállítás érdekében tett munkásságokért a közgyűlés jegyzőkönyvi elismerését és köszönetét fejezi ki.

A megyei földrajz megbirálására kiktöltött bizottság elnöke megteszi jelentését, mely szerint a pályázat eredménytelen maradt. Egy újabb pályázat kihirdetése határozattal határozatvén el. Határidő 1892-dik év március hó 15-ig meghosszabbították.

Fekete Pál országos szőlészeti vándor tanító a zöld szőlő oltásról tart fölolvastat, az iskola kertjében lévő szép szőlőtáblában gyakorlati előadást; közgyűlésünk a vándor tanítónak köszönetét fejezi ki jegyzőkönyvében is.

Indítványoztatik, hogy a miniszter az országos tanító bizottság útján kéréssek fel az erdélyi részekről is szemléleti képek készíttetésére.

Indítványoztatik az alapszabályok revideálása és egyházi rend megállapítása. — Indítvány végrehajtásával a központi választmány megbízatik.

A radnoti iskola ügye kerülvén tárgyalás alá a közgyűlés azon ohaját fejezi ki, hogy ott állami iskola állittassék fel s ez iránt egy a tanfelügyelőségnek, mint az illető iskola fenntartó egyházi hatóságoknak ohajtása irásban fejezendő ki.

Elnök a közgyűlést bezárja.

Ny. D.

A tornavivó intézet dolga.

Az intézet vezetősége által hozzánk beküldött közlemény előzőleg már megjelent a Kolozsváriban. Ez a körülmény felment bennünket attól, hogy ma utánnyomtatassuk. Mindenekelőtt konstataljuk, hogy ez a közlemény sok olyan miszeriát elhallgat, a melyeket felemlítettünk, a melyek rovására vannak az ügynek és a melyek méltán rendítették meg a bizalmat az intézet vezetősége iránt a közönségben. E miszeriát tehát, miket bizonyítékok nyomán közölünk, az intézet vezetői hallgatlagos beismérésével hivatalosan is konstatalva vannak.

— Flora, szinte gyűlöllek mikor ilyen dunyogó hangot adsz! kiáltá Meta félig tréfásan félig komolyan. Ez olyan féle erkölcsi hidegvíz zuhany, s testemet lelkemet úgy át járja, hogy reszketek belé. Én azt gondolom, hogy ez nagyon kedves levél mondá kihivólag.

— Nem szeretem, hogy a fotográfiádat kéri, — viszonzá Flóra.

— Miért nem? Dashwoodné helyes-n jegyzi meg, hogy ha valahova kell mennem vele, nagyon természetes ha tudni kívánja, hogy bemutatható vagyok-e.

— Remélem, hogy csak ez az oka, — viszonzá a testvére, erőt véve magán, hogy gyanuljást legyőzze, s kevesebb színben lássa a helyzetet; s bár minő esetben nem sztkéses, hogy ez több legyen a kísérletnél.

— Ugy van, — mondá Meta még e csekély engedékenységgel is örülve. — És most lefutok a lelkész lakban s megkérdezem Curzon urtól, szabad-e az ő jóállására hivatkoznom: tudod, az olyan tisztességes dolog, mikor az ember a saját papjától kap erkölcsi bizonyítványt.

Meta elszaladt, nem adva Flórának több időt a további ellenvetésekre: vissza jövet bekandikált az ajtón, s vidámon azt mondá.

— Rendben van minden.

S aztán gondosan kerülte e tárgyat; de Flóra észrevette, hogy a Meta arcképe eltűnt a rájárából, s hogy a testvére élesen válaszolt Mari-Annának midőn az figyelmét e tényre vonta.

Posta fordultával megérkezett a Dashwoodné válasza azt mondá, hogy az arcképpel és a bizonyítvánnyal egyaránt meg van elégedve, s mint iránta való különös szíveséget kérte Metát, hogy rögtön menjen el hozzá.

Milyen meggondolatlan és kiméletlen

Lássuk már most a tagadás

A vivotában berendezett tánc egyéb felemlítették bizonyítani az időből mind a vívók, mind a vívóné a táncolni tanult növendékek. Felítve annak idején a kolozsvári lapok. Akkor elismerte ezeket az intézet a most elhallgatott egyéb dolgokat.

Egy testgyakorló intézet kiadvonatkozó hivatalos adatok pedig meg az intézet jegyzőkönyveiben, lenni valamin megvannak az illető testgyakorlók tárában is. Ezeket megezőfolni tehát lehetetlen.

Az is tény, hogy az emeleti ba, egy órai közelébe való díjmelledését az épületbe beköltöztetett nyelme tekintetéből tagadták meg biztos tudomásunk van, a házi állás felszólalásunk után takarították ki.

Az intézet berendezésére vonatkozó szakértői véleményhez nem ki a hogy ismeri a viszonyokat, sok intézetet, az anyagi állapotok rínt itél. Mi tudjuk azt, hogy a 40 tőkével, ingyen tekekkel, több ezer évi állami, városi és iskolai anyagi tás mellett, ha magán érdekeket nem vala az intézet, feladatát ma már ríten oldaná meg. Ily körülmények sem a házrenddel, sem a berendezéssel elégedve nem lehetünk. Először is soljuk, hogy a délelőtti 1 órai torna tek közben a teremben házi buta szőnyegeket porolnak, mert ezt belső növendékek és ez egészen tolerán.

Másodszor nem helyeseltük a torna tanárt illetékes lakásából kiköték s ben az intézetben még egy tő rendeztek be, a hol egy-egy kimerült óra után, amíg a másik következik, kipihenje. Nem helyeseltük a titkári az eljárását sem, hogy midőn a torna a távollevő lakására izzadtan, kimerült kénytelen vonulni s lábaiban csuiz izzadt testtel a hóbanvaló többszöröz való vándorlás alatt, kínzó fájdalmi pette is kényszerítette a titkár, hogy log nem képes, fogadjon kocsi s azjen köteles óráit megtartani. Ez a müssal nem egyezik meg. Sehol a nines az az állapot, hogyha van lakás tézetben, abban ne a torna tanár lakja is az alapítók intenczióinak ellenénik így.

Azt sem helyeseltük, hogy titkártárnok, ellenőrt, torna igazgató felügyelő állásokat egy személyben betöltötték.

Mellette még az elnök évek óta látta az intézetet s a mely állapot ma torna tanárt és vivő mestert is távol a választmánytól, nehogy némi ellenőrtesüljön a választmány és a titkár között nem korrek sem formailag sem lényeg elidőzője volt évek során a rendeltetnek, az intézet hátramaradásának. Min tisztre vállalkozott volna arra hivatott fiu, a ki díjtalanul lelkiismeretesebben volna feladatát s az intézet ma t állapotban lenne. Különben most már a választmányi tagok, mind a részvén mind a kormány figyelmé kiterjedt em összehívandó közgyűlés az ügy javán magánérdekek mellőzésével intézkedni.

A mi végre az Ellenzékben fogelleni kifakadásait illeti, megjegyeztük, a hibák rámutatásánál mindig tárgyilag elnökő voltunk. De olvassa el a Kolozsvári előfolyamaiban az intézet rendségeiről irt közleményeket, melyeket sem nem czaftolt sem az elmondott miszer nem javított az intézet.

Ezekben élesebb kifakadásokat, talált maga ellen a vezetőség. Olvassa el vabbá ez időkből a torna ügy, a Her

kivánság! — jegyzé meg Flóra. — Idreá mig elkészült,

— Fogadom, hogy gazdag, s nem az ilyen féle dolgot, — volt a Meta viség. — Egy hétre lesz szükségem a lődsére.

— Egy hétre! — ismétlé Flóra.

— Elég lesz annyi — volt a Meta. Egy új ruhánál nem csinálhatok többet minden nap viselésre a fekete cashmért hámát újra igazitom, s a másodrendű pomra új szárnyakat teszek: s ha csimgom nem elégíti ki ő Ladyágának az sét, akkor csak egy negyedévi fizetés kell, hogy előre kiadja, — annyi az e

— Elvégre is az ember kinézése nem anna ruhától függ amit visel mint inkább től, hogy miképpen viseli azt: s hízeltéggammak, hogy erre névze némi chic-kem

— Meta, ne légy hin — kéri Meta.

— Ha nem volna húság bennem, kor nem volnék nő, — viszonzá Meta.

Adj hálát az égnek, hogy nem vagy rosszabb mint a milyen vagyok mert van nők kik oly kegyetlen, gonosz, kielégítlen húsággal bírnak, hogy még a saját vértük sem lehet biztonságban velük.

— Ugyan Meta, bármind eszt hogy tudnál te nekem ártani? — Meta.

— Elcsábíthatnám a szeretődöt válasz

Nincsenek szeretőim mondá Flóra, vetve, s ha volnának, és te el tudnád tani őket tőlem, megérdemlenék-e hogy bjak utánunk.

Azt hiszem, hogy nem, de az elv ugyan az marad.

(Folyt. köv.)

AZ „ELLENZÉK TÁRCZAJA“.

1891. Junius 10.

Egy asszony hatalmában.

Angol regény.

A Dóra szerzőjétől.

Az „Ellenzék“ számára fordította: Amica.

I.

(Folytatás)

(2)

— Megyünk öreg, megyünk, — mondá Flóra a borzos főt megismogatva.

És ekkor Hektor az ígérte megelégedve, leugrott a előre szaladt.

A Chichester leányok, a hogy Barátrólgyben neveztek őket, nagyon korán árván maradtak. Atyjuk egy derék katona tisz, az indiai lázadás alatt pusztult el. — A közelgő vész első jelére, biztosabb helyre küldte családját s megkérte a feleségét, hogy ha valami történik vele, rögtön visszatérjen Angliába a gyermekekkel. De midőn a szegény asszonyhoz a férje halálának a híre eljutott, váltó lázban szenvedett, mit a kalkuttai tartós hőség a férje iránti aggodalommal párosulva okozott, s nem volt ereje e csapást kiállani. — Két nap múlva ő is követte férjét, s Flóra és Meta árva maradtak.

Szerencsére a Chichester százados ezredessének a felesége Kalkuttában volt — a ki maga is özvegyessre jutva, megsajnálta a tehetetlen kis árvaakat s vissza vitte magával Angliába, és talán örökre fogadtat volna őket, de nagy nényük Chichester kisasszony, jogot tartott hozzájuk s magához vette őket.

Chichester kisasszony nem volt gazdag de takarékoskodott és kuporgatott, hogy a

A legujabb nyári divatkelemek rak-
tára érkeztek.
Rendes Szidor és Testvére
ezelőtt GÁJZÁGÓ ISTVÁN,
(3-8) Alapított 1862 ben

HIRDETESEK.

Sz. 1685—1891.

útv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tekei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Szilágyi Károly tekei lakós végrehajtónak öz. Ruzs Marina sz. Szucs és Deák Damnyicza sz. Rád végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyben a kolozvári kir. törvényszék (a tekei kir. járásbíró) területén levő, a barátfalvi 65. sz. tjkvben fekvő A I. 1—19. rendsz. és következő hr. számú ingatlanokra, ugyint:

Rsz.	Helyr. sz.	Becsért. frt	kr.	Rsz.	Helyr. sz.	Becsért. frt	kr.	Rsz.	Helyr. sz.	Becsért. frt	kr.
1	50	160	—	7	423	8	—	13	938	53	—
2	51	4	—	8	574	12	—	14	963	35	—
3	177	3	—	9	575	39	—	15	963 a	1	—
4	208 a	53	—	10	588	12	—	16	1039	62	—
5	240	26	—	11	806	53	—	17	1049/1	52	—
6	378	7	—	12	926	64	—	18	1167	8	—
	403	8	—	13	927	32	—	19	1119	10	—
		14	—	14	936	58	—		1200	2	—

még pedig egyenként és rendszám szerint, oly megjegyzéssel azonban, hogy a befolyandó vételárból csakis három tizenketted rész képezi a kielégítési alapot, továbbá a barátfalvi 8, 33, 45, 78, 80, 93, 94. és 98. rsz. tjkvben mindentű A + 1. rsz. alatt felvett fekvőnek Ruzs Marina sz. Szucs és Deák Damnyicza sz. Rádót illető jutalekaikra és pedig: a barátfalvi 8. sz. tjkvben 12 frt; a barátfalvi 33. sz. tjkvben 1 frt; a barátfalvi 45. sz. tjkvben 2 frt; a barátfalvi 78. sz. tjkvben 24 frt; a barátfalvi 80. sz. tjkvben 10 frt; a barátfalvi 93. sz. tjkvben 8 frt; a barátfalvi 94. sz. tjkvben 15 frt; a barátfalvi 98. sz. tjkvben 2 frt ezennel megállapított kiküldési árban az árverést elrendelő és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi Junius hó 30-ik napján délelőtti 9 órakor a tekei kir. járásbíró telekkönyvi hivatalában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-kát kézzepénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabály-szerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tekén, 1891. évi március hó 7. napján.

A tekei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.

GAÁL GYULA,
kir. aljbíró.

577. (1—1)

Sz. 9370—1891.

útv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tordai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy a tordai takarékpénztár végrehajtónak Székely János végrehaj-tást szenvedő elleni 200 frt tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyben a tordai kir. törvényszék (a tordai kir. járásbíró) területén levő, Torda város határában fekvő, a tordai 2444/1. sz. tjkvben A + 1663, 1664. hrsz. alatt foglalt belső házas telekre 1003 frtban; 8754. hrsz. alatt foglalt keresztési szántóra 45 frtban; 9650/3. hrsz. alatt foglalt a tordai várbeli szántóra 92 frtban és a 9746/2. hrsz. alatt lévő aranyos málbeli szőlőre 22 frtban és így összesen 1062 frtban ezennel megállapított kiküldési ár-ban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1891. évi Augusz-

578. (1—1)

tus hó 24-ik napján délelőtti 9 órakor ezen kir. törvényszék telek-nyirodájában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési ár-alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-kát vagyis 106 frt 20 krt o. é. kézzepénzben, vagy az 1881. évi LX. tör-venycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges el-helyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tordán, 1890. évi december hó 20-ik napján.

A tordai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságtól.

SOLYMOSI MIKLÓS
kir. törvényszéki bíró.

„Szives figyelembe vétel végett.”

Tekintve ama sok esetben teljesen jogosult bizalmatlanságot, melyet a t. közönség a hirdetések iránt táplál, le-gyen szabad az alábbi ajánlatomnak azokkal való előnyös megkülönböztetését kérem, a mennyiben áruimat kézzepénzbeni bevásárlás folytán bármely végeladással is olcsóbban adhatom; ugyint:

Fél szőr ruhakelmék, méterenként 20 kr.
Dupla széles szőrkelmek 35, 40, 50 krtól.
Mosó Cretonok és Voalokat 20, 23, 25 kr.
Legfinomabb mosó Levantinokat 30, 35 kr.
Egy nagy tömeg (3000) mosó Zeffíreket cel-
kos és különböző színekben, a ml eddig
40—50 kr. volt, most 28, 30, 35 kr.

Gyerek-napernyőket 35, 45, 50 kr.
Nagy napernyőket 80, 90 krtól.
Selyem napernyőket 1 frt 50 krtól.
Selyem esőernyőket 2 frttől.
Női fél cipőket 1 frt 80 krtól.
Egy nagy tömeg gyerek Trico-köntösöket 1
frt 50 krtól stb.

Ezeket kivül kaphatók:

Chiffonok, Szőttesek, Paplanyok,
Mlederek, Nyári kesztyűk, Ingok,
Nyakkendők.

Mindennemű bélések és Szabó-czikkek.

Férfi ruhára való gyapju-kelmék, melyekből jó szabóval rendelkezvén, egész rend öltönyöket felelősség mel-
lett elvállalok. Valamint Női ruhák kiállítását is a legújabb divat szerint a legjutányosabban eszközölöm.

Resztlik minden időben kaphatók féláron.

A n. é. közönség szives látogatását kéri

POSZLER GYULA NŐI- ÉS FÉRFI-DIVAT ÜZLETE,
KOLOZSVÁRTT, BELHID-UTCZA 3. SZÁM, 450. (11—x)

ÜZLET ÁTHELYEZÉS!

Van szerencsém igen tisztelt megrendelőimnek s a nagyérd
közönségnek szives tudomására juttatni, miszerint eddig Fötér 18.
szám alatt több év óta fennálló

FÉRFI-SZABÓ ÜZLETEMET

ugyancsak

Fötér 3-ik szám alá helyeztem át.

S hogy ezen most teljesen újból fölszerelt üzletemet a leg-
kittünőbb bel- és kül forrásokból személyesen beszerzett legdivato-
sabb Moni-, Angol és Francia kelmékkel láttam el.

A szives pártfogásért esedezve alázatos szolgálja

Kolozvártt, ápril hó.

KOTTAI JÁNOS,

400. (19—20)

férfi-szabó.

Eladó

300 hosszú öl

fiatal valódi tüzi cserfa

a Kolozvár-pánczélcsehi megyei útvonal mellett,

Kolozvártól 30 kilométer távolságra.

Öle a helyszinén 6 frt 50 kr.

Értekezhetni: Kolozvártt, Rózsá-utca 7. sz. alatt
a tulajdonossal. 578. (2—3)

Legjobb padlófesték a világon

MARX LAJOS-féle

GAADENI

BOROSTYÁNKÓ PADLÓ
MÁZFESTÉK,

melylyel mindenki a padlóját gyor-
san, töltés szerinti színre, tükör-
fényesre befestheti és a mi fő
dolog: nem kerül sokba.

A használati utasítás igen
egyszerű és minden bádagon
olvasható.

FÖRAKTAR,

355. (19—20)

GERGELY FERENCZ-nél
KOLOZSVÁRTT.

Egyetlen kísérletből bárki meggyőződhetik, hogy a

Zacherlin

minden rovar elpusztítására a legkittünőbb,

mert ez, — mint egyetlen más szer sem a világon, hihetetlen gyorsasággal még legesekeylebb nyomát is elpusztítja mindenféle rovarnak.
Legcélszerűbben alkalmazható a Zacherlin kímélő-szerkezetből való beporozással.

Ne tévesszük ám össze a Zacherlint más közönséges rovarirtó porokkal, mert a Zacherlin sajátlagos különlegesség, mely sehol
és soha nem is létezett s csak is

J. ZACHERL névvel ellátott lepecsételt palaczkokban létezik.

A ki tehát Zacherlint kér és papírhüvelybe, vagy skatulyába csomagolt port kap, az biztos lehet, hogy megcsalták vele.

Valódi Zacherlint adnak: Kolozvártt: Id. Misselbacher J. B., Gergely Ferencz, Hirschfeld Sándor, Kovács P. és fia, Csiki Imre, Csiki Lukács, Pap Ernő, Somlyai László, Kónya Sándor, Bokrosz Ádám, Barcsay Manó, Vikol Gergely, Wolff János gyógyszer. — Bánffy-Hunyad: J. Beke, Szapka és Veross. — Ab-rudbánya: Molnár Árpád. — Balázsfalva: Herm. Engelmann, Leop. Heiskovitz, Sal. Sinberger. — Baróth: Brandstätter Sándor. — Brád: Farkas és Stiehma. — Szászváros: M. G. Zobel, Joh. Németh, Nic. Vlad Apoth. — Bethlen: Deák György. — Beszterce: Kollmann és Keresztes, Franz Herberth, Carl Nussbächer. — Borszék: Markovics Pirmann, Á. J. Mátyás. — Csik-Szereds: Göczy Árpád. — Csik-Somlyó: Farkas Lajos. — Deés: Brungovics és Rehák, Nick Ferencz, Ehrenkaff Ferencz, Jacobovics Imre, Péchy Már, Ráth Apoth. — Déva: Balogh Gyula, Alb. Schuller, Farkas és Stiehma, Adolf Hirsch, Paul Bordeaux. — Erzsébetváros: Gust. Mühlsteffen. — Fogarás: Rich. Gleim Apoth. — M. A. Grässer Fehérvár: Id. Misselbacher J. B., Fröhlich Gyula gyógyszer, Jakabfy Alb., Mihályes Zeigán. — Győr: Nagy József. — Nagyszombat: Id. Misselbacher J. B., Selyk: Jos. Hammer. — Gyula-Josel Wagner, C. A. Markovacz, Joh. Billes, Gust. Gürtler, Carl Herzberg Apoth. — G. W. Grohmann, Franz Jahn Söhne, Gust. Kessler, Josef Jikeli, Ludwig Kurovski, F. A. Reissenberger, Andr. Göbbel, Fried. Homm, Mátyás és Hüttel, Rud. Schuster, Jos. Schwarz, W. F. Marscher Apoth. — W. Frank, Rud. Gardik. — Kéldi-Vásárhely: Kovács Ferencz, Jancsó Géza, Csizsár Pál. — Brassó: J. L. és A. Hessheimer, H. Zintz, Dem. Emorias Neffen, Emil Popp, Karl Harth, Carl Ick, Franz Kelemen Apoth., Julius Malle. — Csik-Nagygyörgy, Jos. Reichardsparger. — Medgyes: Joh. Bursch, Carl Breckner, Fritz Krommer. — L. R. Guggenberger. — Szászsebes: Joh. Ohnits, J. L. Binder, Joh. R. Rheinhardt. — Nagy-Enyed: Joh. Winkler, Ludwig Bisztricsányi, Csimer József. — Petrozsény: Stern és Piek. — Piski: A. Zeidner, Joh. Ferber. — Köhalom: R. ust Wolf, Sam. Nagy elschmidt Erben. — Sárkány: F. Schnell. — Segesvár: J. B. Misselbacher sen., Jos. B. Teutsch. — Szamosújvár: Lengyel Ödön. — Szász-Régen: Hugó (ac Apoth., Carl Fronius, Gust. Rössler, Mich. Wachner, Emil Wermescher. — Szentgyörgy: Betegh Bálint, Molnár Jenő, Ötvös Pál, Sára István. — Torda: Kovrig J. Velitsch Sohn. — Teke: Carl R. Reuer. — Sz. Udvarhely: Ottó v. Steinburg, Gaál János, Gergely János, G. H. Kiemer, Novák S. V. — Vajdahunyad: Toth Ede, Franz J.

561. (8—12)